

Παρμενίωνος Ν. Τζίφρα: «Πορεία Ζωής»

Υπό του κ. Παρμενίωνος Ν. Τζίφρα, Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐ.τ., μᾶς ἀπεστάλη τιμητικῶς τό νέο βιβλίο του μέ τίτλο «Πορεία Ζωής».

Ὅπως ἀναφέρει στόν πρόλογο τοῦ βιβλίου ὁ πολυγραφώτατος καί διακεκριμένος συγγραφεύς, μέ τό βιβλίο του αὐτό ἐπιχειρεῖ, στό τέλος τῆς δικαστικῆς του καριέρας, ἕνα γενικό συνολικό ἀπολογισμό τῆς ζωῆς καί τῆς σταδιοδρομίας του.

Τό βιβλίο, λίαν καλαίσθητο στήν ἐμφάνιση καί ἐκτύπωση, καταλαμβάνει 239 σελίδες καί διαιρεῖται σέ τρία μέρη. Στό πρῶτο μέρος περιέχονται μερικά βιογραφικά στοιχεῖα, ἀναφερόμενα στά παιδικά χρόνια τοῦ συγγραφέως, στίς ἐγκύκλιες σπουδές του στή γενέτειρά του, στη φοίτησή του στό Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, στή δικηγορία του καί στήν ὑπηρεσία του ὡς δικαστοῦ (πρωτοδίκης στή Βέροια καί τήν Ἀθήνα, Πρόεδρος Πρωτοδικῶν στόν Πειραιᾶ, Ἐφέτης στήν Κρήτη, τήν Πάτρα καί τήν Ἀθήνα καί Ἀρεοπαγίτης καί Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου). Στό δεύτερο μέρος περιέχονται γενικώτερες ἀπόψεις του γιά τή δικαιοσύνη καί τήν ἀνεξαρτησία της καί στό τρίτο κρίσεις καί σχόλια περὶ τῶν βιβλίων καί τῶν μελετῶν του.

Ὁ κ. Παρμενίων Τζίφρας, καταξιωμένος ἐπιστήμων, ἐνθερμος Ἑλλην πατριώτης καί ἐπιφανῆς Μακεδόν, γεννηθεῖς στό Βογατοικό τῆς Καστοριάς, ὑπηρετήσε ὅλα σχεδόν τά χρόνια στά δικαστήρια Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καί Θεσσαλονίκης καί ἐπί 13 χρόνια στόν Ἀρειο Πάγο. Μετά τήν ἀποχώρησή του τήν 30.6.1992 ἀπό τήν ὑπηρεσία, τοῦ ἀπενεμήθη διά τήν λίαν εὐδόκιμη καί ὑποδειγματική ἄσκηση τοῦ ὑψηλοῦ λειτουργήματος τοῦ δικαστοῦ, μέ Προεδρικό Διάταγμα ὁ τίτλος τοῦ Ἐπιτίμου Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄριστος νομικός, γνωστός στό πανελλήνιο, συνέγραψε πολλά νομικά βιβλία, τά ὁποῖα συνέβαλαν καί συμβάλλουν στήν ὀρθή ἀπονομή τοῦ δικαίου καί στή διάπλαση τῆς νομολογίας καί διακρίνονται γιά τήν πληρότητα τῆς ὕλης καί τήν καλλιπέεια τῆς γλώσσας, κύριο γνώρισμα τοῦ ταλαντούχου ἐπιστήμονος καί ἔγκριτου συγγραφέως.

Κυριότερα ἀπό τά νομικά συγγράμματα τοῦ κ. Παρμ. Τζίφρα εἶναι:

1) Ἀσφαλιστικά Μέτρα (βιβλίο μοναδικό στό εἶδος του πού εἶναι πασίγνωστο καί κοσμεῖ ὅλες τίς βιβλιοθήκες τῶν νομικῶν τῆς Χώρας), 2) Διοικητική Ἐκτέλεση, 3) Ἀνώτατο Εἰδικό Δικαστήριο, 4) Δικαστική Ἐξουσία, 5) Ἀναθεώρηση τοῦ Συντάγματος, καί 6) Πάρεργα καί Ἀνάλεκτα, καθῶς καί πλῆθος νομικῶν μελετῶν, ἐνῶ ἀπό τοῦ ἔτους 1981 καί μέχρι σήμερα ἔχει τήν ἐπιστημονική διεύθυνση τῆς «Ἐπιθεωρήσεως Νομολογίας». Ἐκαμε

πολλές όμιλίες, μετέσχε σέ νομικές καί άλλες πνευματικές συναθροίσεις (συνέδρια) καί έτυχε τιμητικῶν διακρίσεων από τό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας, από τό Διεθνές Πνευματικό Κέντρο, από τή Διεθνή Ὄργάνωση Λάϊονς (θέμα 117-Ἑλλάς-Κύπρος), από Δήμους, Κοινότητες, Ὄργανώσεις κ.ἄ.

ΚΩΝΣΤ. Β. ΧΙΩΛΟΣ

δρ Νομικῆς

Ἰωάννου Γ. Πραξιούτη 1) Ἡ Ζίχνη διά μέσου τῶν αἰῶνων, 2) Ἡ Ζίχνη-Φυλλίδα (τό χρυσάφι τῶν Σερρῶν)

Ἰπό τοῦ ἐκ Πεπονιάς καταγομένου καί στή Νέα Ζίχνη ὑπηρετοῦντος διδασκάλου κ. Ἰωάννου Γ. Πραξιούτη μᾶς ἀπεστάλησαν τιμητικῶς τά δύο βιβλία του: 1) «Ἡ Νέα Ζίχνη διά μέσου τῶν Αἰῶνων», Νέα Ζίχνη, 1992 καί 2) «Ἡ Ζίχνη-Φυλλίδα» (Τό χρυσάφι τῶν Σερρῶν), Νέα Ζίχνη, 1997.

Καί τά δύο αὐτά βιβλία τοῦ κ. Πραξιούτη, ἀναφερόμενα στήν ἱστορία τῆς Νέας Ζίχνης, πρωτεύουσας τῆς Ἐπαρχίας Φυλλίδος τοῦ Νομοῦ Σερρῶν, εἶναι ὑποδειγματικά τόσο από πλευρᾶς παρουσιάσεως καί ἀναπτύξεως, ὅσο καί από πλευρᾶς τεκμηριώσεως. Λίαν καλαίσθητα στήν ἐμφάνιση καί ἐκτύπωση, ξεχωρίζουν γιά τήν ἐκτενῆ βιβλιογραφία καί τήν πρόσβαση στίς ἱστορικές πηγές καί συμπληρώνονται καί ὀλοκληρώνονται μέ ὠραίες φωτογραφίες.

Στό πρῶτο βιβλίο (πού καταλαμβάνει 224 σελίδες) ὁ συγγραφεύς, ἀκάματος πνευματικός-ἐργάτης καί ἐμβριθής ἐρευνητής τῶν ἱστορικῶν πηγῶν, ἀναφέρεται μέ πληρότητα στήν ἱστορική διαδρομή τῆς Ζίχνης κατά τήν Ἀρχαιότητα, τή Βυζαντινή ἐποχή καί τήν Τουρκοκρατία, καθώς ἐπίσης καί στήν μεγάλη συμβολή της στήν ἐπιτυχή διεξαγωγή τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος. Δέν παραλείπει ὁ συγγραφεύς νά ἀναφερθεῖ καί στό Κάστρο τῆς Νέας Ζίχνης, καθώς ἐπίσης καί στόν Ὅσιο Ἰωάννη τόν ἀπό Ἐπισκόπου Ζιχνῶν, τόν Ὅσιο Θεόφιλο τόν ἐκ Ζίχνης καί τόν Νεόφυτο Ἡ Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως.

Στό δεύτερο βιβλίο, -ἐκτεινόμενο σέ 240 σελίδες- τό ὁποῖο, ὅπως ἀναφέρει στόν πρόλογο ὁ συγγραφεύς, εἶναι συνέχεια τοῦ πρώτου, διότι ἐπεκτείνεται στήν ἱστορία ὀλόκληρης τῆς περιοχῆς Ζίχνης- Φυλλίδος από τούς προϊστορικούς χρόνους μέχρι καί τίς ἀρχές τοῦ 20οῦ αἰῶνος, γίνεται ἀναφορά στήν ἱστορία τῆς γεωγραφίας τῆς Φυλλίδος, στους ἀρχαίους Οἰκισμούς τῆς περιοχῆς Ἀμφιπόλεως καί στίς ἀνασκαφικές ἐρευνες σ' αὐτήν, στά μοναστήρια τῆς περιοχῆς, στό Σπήλαιο τῆς Ἀλιστράτης καί τό Φα-